

Tässä on Tie

Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry

ISSN 1237-4091

Tiedotuslehti 1/2019

s. 4

**Helmihäämatka
Eurooppaan**

s. 6

**Katse taustapeiliin
ja navigaattoriin**

s. 9

**Moottoripyörällä
suksilla ja musiikilla**

"Jumalan kämmenellä",
Aguille Du Midi, Ranska.

Motoristille tulee tien päällä jatkuvasti vastaan valinnan paikkoja. Oikealle, vasemmalle vai suoraan — vai takaisin? Tosin, aika usein valinnat suoritetaan jo ennen ajoon lähtöä syöttämällä tarvittavia tietoja navigaattoriin. Ajaessa on sitten helppo seurata valmista suunnitelmaa. Kun suunta on etukäteen selvä, ajaminen on luontevampaa ja turvallisempaa — kunhan ei tuijota vauhdissa navin tietoja liian pitkään. Vaikka navigaattorit eivät aina toimi ihan täydellisesti, voimme pääsääntöisesti todeta, että päädyimme sinne, minne aioimmekin.

Aina emme suunnittele teitämme etukäteen. Tutuilla tienoilla ei tarvitsekaan, mutta usein muulloinkin valitsemme usein

reitit vasta tien päällä, milloin milläkin perusteella. Nopean etenemisen mahdollistava moottoritie vai taajamien läpi menevä kaarteileva seututie? Vai vielä hitaampi kylä- tai taajamatie? Ehkä sittenkin soratie tai jopa metsäautotie? Viimemainituissa vaihtoehdoissa valinta ohjautuu aika paljon myös pyörätyypistä.

Kaikissa tapauksissa reitin valintaan vaikuttaa ennalta valittu tai tiedossa oleva määränpää — joko suoraan tai epäsuoraan. Emme halua eksyä tai joutua eri paikkaan kuin oli tarkoitus.

Me motoristit etsimme mielellämme "mutkia matkaan", valitsemme mieluummin pikkutien kuin tylsän, suoran ja leveän päätien. Mutkat ja kumpareet tarjoavat enemmän ajamisen iloa ja kaunista luontoa kuin suorat baanat.

Jeesus Kristus oli samalla kannalla: Miten ahdas onkaan se portti ja kapea se tie, joka vie elämään, ja harvat löytävät sen. Maininta löytyy Matteuksen evankeliumin 7. luvusta jakeesta 14. Edellisessä jakeessa Jeesus totesi, että avarasta portista leveälle tielle haluavia on paljon enemmän kuin kapealle väylälle suunnistavia. Ja voimme tosiaan sanoa, että autoilijat löytävät kapeat suosikkireitit melko harvoin, ja se on meidän onnemme: pikkutiellä on tilaa.

Jeesuksen sanat eivät tietenkään tarkoittaneet tämän tason asioita. Ne olivat kuvakieltä, jota

PeeTee ja Honda

Kuva: Tapani Norrbacka

hän käytti usein muulloinkin, kuten muutkin Raamatun kirjoittajat. Kuvakieli havainnollistaa asiaa usein erinomaisesti, samoin pikku tarinat ja vertaukset.

Jeesus puhui koko elämän mittaisesta reitistä. Erityistä huomiota hän kiinnitti tilanteeseen, jossa pohdimme matkaa ja valitsemme tietämme. Navi kannattaa ohjelmoida valmiiksi tässäkin mielessä. Päädyimme

aina sinne, mitä kohti olemme lähteneet.

Kun kristinusko oli nuori parituhatta vuotta sitten, kristittyjä sanottiin tien kulkijoiksi. Nuo ihmiset päätyivät ikuisen elämään ja iloon, kun taas omien teittensä kulkijat päätyivät aivan muualle. Itsekkäin perustein valittu tai kokonaan suunnittelematon reitti johtaa epätoivotuun määränpäähän. Ei

ole mukavaa huomata joutuneensa lopullisesti eksyksiin.

Eikä kenekään tarvitsekaan kokea sitä. Tarkjolla on varma tapa löytää perille, ja meillä jokaisella on vapaus valita. GR-kerhon julkaiseman Motoristiraamatun nimi on Tässä on tie. Kun taas jossain vaiheessa valitset itsellesi uutta luetavaa, valitse siitä tiesi.

Puheenjohtajan terveiset

Mika Saarinen

Miksi kuulun Gospel Riders -kerhoon

Eräissä kerhomme koontumisajossa tehtiin haastattelututkimus, jossa jäseniltämme kysyttiin, miksi he kuuluvat kristilliseen Gospel Riders -moottoripyöräkerhoon. Kukin vastaaja toi esiin sen, millaisia ajatuksia asiasta päällimmäisenä nousi mieleen, ja kokonaisuudesta tuli erittäin mielenkiintoinen.

Ei liene yllätys, että lähes 80 % vastaajista mainitsi tavalla tai toisella perusteeksi uskon Jeesukseen, hengellisyyden, samanhenkisyyden tai yhteiset arvot. Tiedän, että useimmille muillekin vastaajille usko on tärkeä, vaikkeivät he sitä tässä maininneet-

kaan. Muutamat sanoivat lisäksi erikseen, että yhteiskristillisuus tai yhteinen usko Jeesukseen yli kirkkokuntarajojen on tärkeää kerhossamme.

Kristillisen ilosanoman (Gospel) ja moottoripyöräiharrastuksen (Riders) merkitys kerhoon kuuluville lienee helppo ymmärtää. Puhummehan usein siitä, kuinka kerhossamme yhdistyvät kristillinen usko ja moottoripyöräily luontevalla tavalla, ja kuinka kristityillä motoristilla on kaksinkertainen vapaus. Yli neljäsosa mainitsi lisäksi evankeliumin viemisen, jotkut toivat esiin hengellisen virvoittumisen, uudistumisen tai kasvun.

Myös päihteettömyys mainittiin muutamassa vastauksessa.

Minut kuitenkin vahdutti asia, joka nousi haastatteluissa esiin erityisen voimakkaasti. Lähes 70 % vastaajista suorastaan hehkutti sitä, miten mahtavaa on kuulua näin upeaan porukkaan! Ajelut uskonveljien ja -sisarten kanssa, hyvä henki, yhteenkuuluvuus... Onhan tämä tavallaan tiedossa ollut-

kin, mutta tämän korostuksen nouseminen näin vahvasti esiin laitto ajattelemaan.

Haastatteluista tekemäni havainto vastaa omaa kokemustani kerhosta. Tulen helposti sanoneeksi, että Gospel Ridersissa on hienoa uskon ja moottoripyöräilyn yhdistelmä, ja niin se onkin. Kuitenkin, kun ajattelen asiaa hieman syvemmin, saan kiinni jostain oleellisesta: Huomaan, että

erityisen hienoksi asian tekee tämän kaiken jakaminen samanmielisten ystävien kanssa. Meitä ei ole luotu erillisyyteen, vaan yhteyteen. Tai vaassa yhteys on täydellistä. Synti on sitä, että yhteys on poikki.

Vaikuttaa siltä, että monet ovat Gospel Riders -kerhossa kokeneet käytännössä sitä, mitä Jeesus puhui ja rukoili uskoviensa yhteydestä, keskinäisestä rakkau-

desta ja Jeesuksessa pysymisestä. Oletko jo lukenut Motoristiraamatustasi rohkaisuksi Johanneksen evankeliumista, alkaen vaikka Joh. 13:34 ja aina luvun 17 loppuun asti. "Uuden käskyn minä annan teille: rakastakaa toisianne..."

P.S. Videoleike haastatteluista (Miksi Gospel Riders, 22 min) on nähtävillä kerhomme kotisivulla www.gospelriders.fi.

Pertti Nieminen
Espoo

Matkailuelämyksiä pohjoisen 7xSF-ryhmän matkassa

Suuntasimme heinäkuun alkupäivinä vaimoni Sonjan kanssa moottoripyöriemme keulat Espoosta kohti pohjoista. Tarkoitus oli tavoittaa 7xSF -kierueen pohjoinen ryhmä Kuusamon korkeudella. Mieli oli hieman haikea, koska kyseessä oli viimeinen 7xSF-kesä.

Emme pitäneet kiirettä, jotta aikaa jäisi myös kesäisille kokeuksille. Yövyimme Lappeenrannassa, jotta ehtisimme aamupäivän aikaan Kiteelle tapaamaan motoristituttavaamme Pekkaa. Olimme tutustuneet häneen ensimmäisellä 7xSF -kierroksella. Päivä oli sateinen, joten moottoripyöräilyhuvinkin vuoksi ei innostanut. Pakkauduimme siis ystävämme autoon tutustumaan Kiteen museotarjontaan.

Museokierros Kiteellä

Kotiseutumuseo Kiteellä on vanha jyvämäksiini, sellainen kuin kotiseutumuseot yleensä ovat. Sisällä olisi viihtynyt pitempäänkin. "Kiteen kirkkaan" historia on luonnollisesti esillä. Museossa on kokoelma paikallisten korpitemaiden tuotantovälineistöä. Satunnaisen turistin yllättää Nightwish-yhtyeelle omistettu osio. Yhteistyö bändin kanssa on tuonut

Pentti Puputti, Pertti Nieminen ja Timo Pönkkö Lipojärveä ihailmassa.

museon vieraskirjaan runsaasti kansainvälisiä nimiä.

Täydensimme museokierroksen Savikon kylän satavuotiaaseen kaupparakennukseen avattuun kauppamuseoon. Punamullalla maalatun hirsrakennuksen Kyltissä lukee P. Kankkunen Oy ja sisältä löytyy vanha maseutupuoti täynnä muistoja herättäviä tuotteita vuosikymmenten takaa.

Yllättävää tempuilua

Seuraavana päivänä oli edessä siirtymätaival Suomussalmelle. Siinä välissä ehdimme tavata Itä-Suomen 7xSF-ryhmän ja pääsimme osal-

Iso-Syötteen jylhissä maisemissa.

listumaan toritapahtumaan Outokummussa. Siellä hyvästelimme Pekan ja jatkoimme ukospilviä väistellen Ämmäsaaren.

Seuraavan aamupäivän teema oli porojen tarkkailu. Pohjoisen 7xSF-ryhmän saavutimme Kuusamon Käylän kylällä. Ehdimme juuri ja juuri mukaan rippikouluvierailulle. Ohjelmaan kuului jalkautuminen pihalle moottoripyörien pariin, tarkoituksena esitellä eri tyyppisiä moottoripyöriä mopoikäisille nuorille ja samalla kertoa kerhomme toiminnasta. Oman pyöräni kohdalle tuli ryhmä innokkaita mopopoikia, jotka halusivat tietenkin kuulla tuhtierän Kawasakin moottorin ääntä. Painoin yllpeänä virtanäppäintä — ei pihaustakaan. Aika nolo paikka. Näinkö uusi pyörä petti heti ensimmäisellä pidemmällä

reissulla?

Nyt pääsivät mopoijat pätemään. Ensin etsittiin ja tarkistettiin sulakkeet. Seuraavaksi pojat selvittivät, miten akku saatiin esiin. Onneksi vika ei ollut lopulta kummoinen, huoltomieheltä oli jäänyt akun piuhat kiristämättä riittävän tiukalle. Työntäjiä riitti, kun pyörä pistettiin mätkistartilla käyntiin. Sen jälkeen kone ei tempuilutakaan koko kesänä.

Upean luonnon keskellä

Ajelimme ryhmänä kohti Posiota Kitkajärven rantareittejä seurailen. Seuraavina parina päivänä majapaikkanamme oli upea lomakeskus Himmerki. Ensimmäisenä päivänä kiertelimme kylän raiteilla. Illalla oli tilaisuus paikallisen seurakunnan tiloissa, mutta

muuten oli edessä vapaa lauantai.

Emme olleet Sonjan kanssa käyneet aiemmin Posion seudulla, ja kesäinen luonto teki vaikutuksen. Kitkajärven ja muiden ympäristön järvien vesien uskomattoman kirkasta. Tosin alkukesän viileys vei uintihalut ja keskityimme patikoi-

tutustua paikalliseen grillikioskiin. Muutamat puolankalaiset ovat kehittäneet pessimismistä matkailuvaltin ja grillillä saa siitä lyhyen opitun. Aate kiteytyy paikalliseen lausahdukseen "mitäpä se hyvejä". Aiemmin kylällä vietettiin pessimismipäiviä, mutta nykyään aate

Lomakeskus Himmerkin mökkimme kirkasvetisen Kitka-järven rannalla.

maan lomakeskuksen ympäristön poluilla.

Piipahdimme myös Posion keskustassa Penttikeskuksessa. Tehtaanmyymälän ja Penttin historiaa esittelevän näyttelyn lisäksi keskuksesta löytyy mielenkiintoinen kahviastiostonäyttely. Sinne on koottu kunnioitettava määrä posliinisia astioita kaikkialta maailmasta.

"Pessimisti ei pety"

Vapaan lauantain jälkeen ryhmän oli aika suunnata kohti Puolankaa. Pysähdyimme Lipojärven ylittävälle hiekkasärkälle, jonka tarjoamat maimat viimeistään vakuuttivat meidät siitä, että näihin maisemiin täytyy palata joskus paremmalla ajalla. Pisteenä iin päälle pyöräytimme kahville Iso-Syötteen laelle hotellin kahvilaan, jonne saa ajalla patkän alppi-maista mutkatietä. Samaiseen kahvilaan ei ainakaan ensi kesänä ole paluuta. Hotelli sattui palamaan ennen jouluseasonkia maan tasalle.

Puolangalla kannattaa satunnaisen matkailijan

on verkossa, josta löytyy siihen perehdyttäviä videoita. Niitä pyörii myös grillikioskin tv-ruuduilla, jossa voi halutessaan liittyä pessimistien klubiin. Jäsenyys takaa varmudella vähintään yhden huonon päivän vuodessa.

Viileys vaihtui helteiksi

Viimeisin pohjoisen kohteemme oli Suomussalmi. Viileä alkukesä alkoi vaihtua porottavan kuumaan auringonpaisteeseen, mutta onneksi löysimme yöpymispaikkamme läheltä uimapaikan. Kun aurinko alkoi paistaa, lämmintä jatkui loppukesään saakka.

Kainuusta 7xSF-ryhmän matka jatkui Kiuruveden kautta Hollolan MOJ-tapahtumaan. Kiuruvesi on ryhmän vetäjän Pentti Puputin kotipaikka; lieneekö se osasy viimeisen toritapahtuman yleisömenestykseen.

Tästäkin matkasta jäi hienot muistot. Ryhmän yhteishenki oli hyvä ja kesä lämpimin miesmuistiin.

Gospel RIDERS

-moottoripyöräkerho ry

Toimituksen tiedot: Euroll Oy
Hiekkakatu 26, 67100 Kokkola,
eurolloy@gmail.com

Päätoimittaja: PeeTee Juntumaa
Mäkipellontie 2 C 8, 16900 Lammi
041 430 3000, ptjuntumaa@gmail.com

Taitto / Mainosmyynti:
Reijo Ruotsalainen, 0400 562088
reijo.ruotsalainen@gmail.com

Paino: Botnia Print Oy / Kokkola

Kari ja Hannele
Häkkinen
Espoo

Helmiäämatka Eurooppaan ja EMC-rallyyn

Päätimme jo alkuvuodesta 2018, että haluamme juhlistaa jollakin muistoihin jäävällä tavalla kesällä täyteen tulevaa yhteistä 30 vuoden taivalta. Olemme harrastaneet moottoripyöräilyä jo pitkään, joten oli luonnollista, että suunnitelmat alkoivat pyöriä kesäisen ajoreissun ympärillä. Monia kivoja talvi-iltoja kului lähikahviloissa tulevaa matkaa suunnitellen. Reittivaihtoehtojen, nähtävyyksien ja budjetin parissa tyhjjeni teekuppi toisensa jälkeen ja croissantteja kului. Matkakuume nousi hiljalleen.

Muutama pääasia lyötiin lukkoon aika nopeasti. Matkan päätepiste tulisi olemaan EMC-kokoontumisessa (European Motorcyclists for Chirst) elokuun ensimmäisenä viikonloppuna Hollannin Kamerikissa Amsterdamin lähellä. Toisaalta olimme jääneet aikaisemmilta matkoilta haaveilemaan ajelua Italian järviolueilla Alppien kupeessa.

Matkan pituudeksi hahmottelimme vajaata kolmea viikkoa. Aikaisempien hyvien kokemusten perusteella päädyimme pyörän rahtaamiseen Italian Milanoon Niinivirran avulla. Näin säästyimme aika pitkältä ajolta. Kokemus on opettanut, että meille sopivat päivämäärät ovat luokkaa 300–400 kilometriä.

Milanossa satulaan

Lähtöpäivä oli täynnä jännitystä ja odotusta. Lentojen ja taksimatkan jälkeen alkoi pyörän purkamisen paketista Niinivirran terminaaliin Milanossa. Helteinen sää palautti mieleen kokemukset hikisestä moottoripyöräilystä Etelä-Euroopassa — mutta sehän kuuluu kuvaan.

Ensimmäinen etappi vei meidät Lago di Mag-

Baveno ja köysiratomatka nähtävyyksiä katsomaan.

gioren rannalle pieneen Bavenon kaupunkiin. Olimme siellä kolme yötä, otimme rennosti ja teimme retkiä ympäristön nähtävyyksiin. Monta hienoa asiaa jäi mieleen, kuten illalliset rantabulevardilla, köysiratomatka kilometrin korkeuteen maisemia ihailemaan sekä lautta- ja venematkat järvellä. Bavenosta matka jatkui Sveitsiin, Geneve-järven lähellä kilometrin korkeudessa olevaan Torgon-ni-

kirjaimellisesti tyhjän päällä, lasilattialla. Pitkän, yhteisen, rakkaan kanssa eletyn taipaleen jälkeen katsoimme odottaen kohti tuntematonta tulevaisuutta. Vaikka seisomme ikään kuin tyhjän päällä, olimme kuitenkin Jumalan kämmenellä.

Kaunista ja koskettavaa

Torgonista matka jatkui

hinnousupaikan kautta pieneen Honfleurin kaupunkiin Seine-joen suistoon. Seuraavana päivänä jatkoimme Dunkerquen kautta Bruggeen. Saimme sieltä vanhan kaupungin laidalta viehättävän Hollywood-henkisen huoneen pienestä hotellista ravintolan yläkerrasta. Se oli mahtava yllätys, ja Brugge oli muutenkin vierailun arvoinen paikka. Sinne jäi pala sydämistämme, kun lähdimme jatkamaan matkaa kohti Amsterdama.

Olimme jo vuosia aikaisemmin haaveilleet ajavamme sinne ja olleet jo matkallakin, mutta retki oli sillä kertaa loppunut moottoripyörän rikkoutumiseen Tukholman satamassa. Nyt pääsimme toteuttamaan haaveemme vierailulla Anne Frankin museossa ja Corrie ten Boomin museossa Harlemissa Amsterdamin vieressä. Molemmat henkilöt tulivat kuuluisiksi juutalaisvainojen aikaisista tapahtumista toisen maailmansodan vuosina.

EMC Kamerik ja kotiin

Hieno helmihäämatkamme lähestyi loppuaan. EMC-viikonloppuna tapasimme parin päivän aikana monia kristittyjä motoristeja eri puolilta Eurooppaa ja aina Etelä-Afrikkaa

Niinivirran terminaali, Milano.

EMC-rally, Kamerik.

Lautta on tulossa satamaan ja motoristit ovat jo haarniskoissaan.

Auringon lasku Saint Malo, Ranskassa.

Omaha beach, Normandian maihinnousun paikka.

miseen lomakylään. Seuraavien kuuden päivän aikana teimme sieltä retkiä Genevejärvelle ja Mont Blancin suuntaan. Alueella oli niin paljon nähtävää, että päiväreisut pysyivät mukavan lyhyinä.

Aguille Du Midin huipulla Mont Blancin lähellä 3842 metrin korkeudessa otettu kuva ilmentää hyvin uskoamme Jeesusukseen, 30-vuotista avioliittoamme ja tulevaisuuttamme. Seisoimme

Vichyn ja Toursin yöpymisten kautta kauniiseen Saint-Malon kaupunkiin Atlantin rannalle. Vietimme siellä pari iltaa vanhassa kaupungissa, nautimme hyvistä ruuista ja ihmettelimme vuoroväiden suurta vaihtelua. Retkeä Mont-Saint-Michellen luostarisaarelle suosittelemme ehdottomasti jokaiselle, joka liikkuu siellä päin. Saint-Malosta suuntausimme Normandian mai-

ja Yhdysvaltoja myöten. Paljon ohjelmaa, ajeluita, yhdessäoloa ja ruokailuja mahtui pariin päivään. Vanhojen tuttujen tapaamisen lisäksi löysimme myös monia uusia. Kesällä 2019 nähdään sitten Englannissa. Sunnuntaina alkoi matka kohti Travemündeä. Ajoimme tuon etapin seitsemän hengen ryhmässä pienempiä teitä pitkin. Matka vei hieman suunniteltua pitempään, mutta ehdimme perille hyvissä ajoin puolen yön tuntumassa. Matkaväsymys haihtui mukavasti reilun vuorokauden laivamatkan aikana. Kotiin saavuimme kiitollisella mielellä. Jumala on hyvä!

Timo Qvist
Ylivieska

Kolmiyhteinen Jumala ja minä

Olen kuusikymppinen gospelrideri Kalajokilaaksosta. Olen siis tehnyt jo ajat sitten maallisen vaelluksen puolivälin tankkauksen ja olen menossa kohti kotitallia Herran luona taivaassa.

Minulla on ollut hyvä elämä. Ensimmäiset muistissani olevat kosketukset Jumalaan ja hänen Sanaansa sain kuusikymmenluvun alussa mummoni kautta. Hän piti meille lapsille pyhäkoulua ja kylvi opetusillaan uskon siemenen pienen pojan sisimpään.

Kysymykseen, milloin tulit uskoon, vastaan, että en tiedä. Paremminkin voisin sanoa uskon tulleen minuun hiljalleen vuosien varrella. Kaikki lähti pienestä versosta. Vuosien varrella uskoni on kasvanut, ja on nyt kuin monihaara puu, jonka latva kurkottaa kohti taivasta ja jonka varjoon ja suojaan on hyvä käydä lepäämään.

Sopivana kasvualustana uskoni versolle on ollut kotini ilmapiiri. Ra-

Timo Qvist ja Yamaha

kas vaimoni jakaa samat arvot ja uskon. Kuinka usein olemmekaan yhdessä rukoilleet lastemme, läheistemme ja ystäviemme puolesta. Olemme myös usein saaneet kiittää Jumalaa siitä, kuinka hyvin asiat ovat järjestyneet.

Yksi yhdistävä tekijä

Gospel Riders -kerhoon liityin pari vuotta sen jälkeen, kun olin tyttäreni kanssa hankkinut yhteisen moottoripyörän. Alussa en tuntenut

ketään muita kerhon jäseniä tullessani kokouksiin ja muihin tilaisuuksiin. Kuitenkin samalla minusta tuntui kuin olisin tuntenut kaikki. Tunsin oloni kotoiseksi ja turvalliseksi. Olin tullut omieni seuraan.

Jälkeenpäin olen miet-

tinyt, mistä tunteeni johtui. Olemme luonteiltamme erilaisia, meitä on eri lähtökohdista ja olemme monen ikäisiä. Lähtökohhta näyttäisi ensin olevan se, että yhteinen tekijä on vain moottoripyörä, ja niitäkin on eri merkkiä ja monen kokoisia. Kuitenkin löytyy yksi yli kaiken menevä yhdistävä tekijä: usko kolmiyhteiseen Jumalaan ja hänen opetuksensa: "Rakasta lähimmäistä niin kuin itseäsi." Lähimmäisenrakkaus, jota Jumala opettaa, antaa turvallisuudentunteen, johon voi luottaa. Jumalan antamat kymmenen käskyä luovat elämäämme pohjan ja oikeat arvot.

Dikea ravinto pitää terveenä

Yhä enemmän maallistuvassa maassamme olen huolestunut näiden arvojen pysymisestä. Kouluaikoinani sain uskon-

tunneilla näiden arvojen mukaista opetusta. En silloin ymmärtänyt, että ne tiedot olivat se ravinto ja virkistys, joka piti minuun tulleen uskon taimen elossa. Vasta myöhemmällä iällä olen sen huomannut. Mistä löydämme nyt sen ravinnon, joka pitää yllä ja voimistaa lasten ja nuorten uskoa? Olemmeko me vanhemmat ja isovanhemmat valmiita jatkamaan kristillisten arvojen opettamista tuleville sukupolville?

Minulle kolmiyhteinen Jumala on näyttänyt tien, kutsun julistaa hänen evankeliumiaan kesäisin liivi päällä moottoripyörällä liikkuessani. Pyrin omassa elämässäni noudattamaan 1200-luvulla eläneen Franciscus Assisilaisen kehotusta: "Julista aina evankeliumia, ja jos on aivan pakko, käytä myös joitakin sanoja".

Irma-Astrid
Mesiäinen
Espoo

Jumalalla on pitkä pinna!

Opin tuntemaan Jeesuksen jo kauan sitten, mutta tein vuosien varrella vääriä valintoja. Aloin käyttää liikaa alkoholia. Join taskulämmitä kossua enkä naisena edes irvistellyt, päin vastoin kuin jotkut miehet porukassa. Se kuului silloisen motoristielämäni. Sitten tuli minullekin sama hetki kuin Raamatun tuhlaajapojalle. Oli kova paikka tunnustaa itselleen, että kaikki oli mennyt läskiksi ja tästä ei enää selviä.

Mutta Jumala näki tuskani ja antoi ystävän tueksi. Elokuussa 2017 nousin ja menin hänen kanssaan seurakuntaan pyytämään esirukousta. Jumala vastasi yllättävällä tavalla, antamalla minulle valtavan ilon! Tuntui, että koko elämäni taitaa muuttua kertalaukista. Viinanhimo ainakin katkesi kuin veitsellä leikaten.

Irma-Astrid Mesiäinen

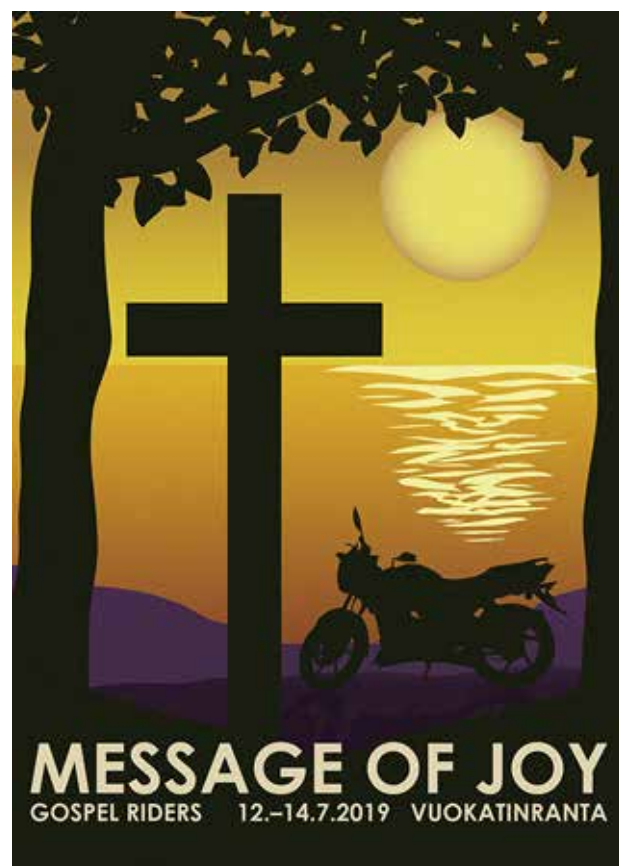
Tiedän, että Taivaan Isä oli seurannut elämäni kaikkien kosteidenkin vuosien ajan ja varjellut monista vaaroista. Hän oli kärsivällinen ja armahtava, vaikka joutui katsomaan oman

luotunsa rymyämistä. On se kyllä hienoa, kuinka pitkä pinna Jumalalla on!

Vuotta myöhemmin, elokuussa 2018, sain sisimpääni ajatuksen: "Mene ja kerro minusta!" Tiesin, että se tuli Jee-

sukselta. Pari motoristiyhdistävääni tulivat mukaani Rajamäki-päivään, jossa tapasimme ihmisiä. Saimme huomata, että jokainen sekunti on Isän hallinnassa. Elämälämme on todella hyvä käsikirjoittaja! Hän on luonut taivaan ja maan ja kaiken elävän maan päällä, ilmassa ja vesissä. Hän on luonut meidän jokaisen.

Voin todistaa, että Jumala on rakkaus! Johannes 3:16 sanoo: "Sillä niin on Jumala maailmaa Rakastanut, että hän antoi ainutsyntyisen Poikansa, ettei yksikään, joka uskoo häneen, joutuisi kadotukseen, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä." Jeesus antaa tänäänkin anteeksi syntejään katuville. Hän antaa hyvän elämän jo täällä ja sen jälkeen iankaikkisen elämän. Suosittelen rakkaudella!

Martti Jantunen
Jyväskylä

EMC-matka Hollantiin oli opettavainen reissu

Katse taustapeiliin ja navigaattoriin!

Euroopan kristityt motoristit ja mp-kerhot ovat kokoontuneet jo parinkymmenen vuoden ajan vuosittain elokuun alussa järjestettävään EMC-Rallyyn (European Motorcyclists for Christ). Minulle EMC on kuulunut kesän ohjelmaan jo lähes kymmenen vuoden ajan.

Viime kesänä matka suuntautui Hollantiin, Kamerikiin, parinkymmenen kilometrin päähän Amsterdamista. Lähdimme matkaan neljän pyörän ja viiden hengen ryhmänä. Vaimoni Ulla oli minulla kyytiläisenä ja seurueeseen kuuluivat kerhomme puheenjohtaja Mika Nurmi-järveltä sekä Esa Kokkolasta ja Jukka Mikkelistä. Matkustimme ensin laivalla Naantalista Kapelskäriin, josta ajoimme Ruotsin halki Göteborgiin. Siellä valitsimme reitin, jonka ansiosta matka taittui myös yöllä: heräsimme aamulla laivalla Kielissä.

Suunnittelimme ajeluvamme ensin pienempiä teitä kohti 550 kilometrin päässä olevaa Kamerikia. Olin lupautunut vetämään joukkoa ja kertailin mielesäni Gospel Riders -kerhon ryhmäajo-ohjeita: Muista tarkistaa taustapeilistä, että joukko pysyy perässä. Näkyyhän perässä ajavan valot? Jos ei, hiljennä tai pysähdy. Kerran letka katkesikin kaupunkialueella liikennevaloristeyksen jälkeen. Pysähdyin tien oheen, ja kohta tutut kolme valoa ilmestyivätkin näkyviin.

Oppitunti taustapeilien seuraamisesta

Olimme ylittäneet Elbejoen lautalla ja kiertäneet Bremenin luoteispuolelta. Sitten tuli ongelmia. Ennen moottoritien rampin yrittäessä ajon aikana navigaattorin karttaa ja teiden numeroita. Tienhaaroja näytti olevan useita. Moottoritien rampille kiihdyttäessäni näin peilissä ainakin Jukan Harley-Davidsonin valot. Kun katson moottoritien tarkemmin peilejä,

EMC:ssä on perinteisesti järjestetty suomalaisten yhteinen kokoontuminen suomenkielisine lauluineen. Tälläkin kertaa kokoonnuimme yhteen ja Esan lainattua kitaraa paikalle tulleelta hollantilaiselta musiikkimieheltä tutut laulut alkoivat kaikua. Aikansa meitä kuunneltuaan hollantilainen trubaduurikin halusi esittää laulun, tosin hieman anteeksi pyydellen, "Sorry this is not gospel" ("Anteeksi, tämä ei ole gospelia"). Kun kuuntelimme laulun sanoja, totesimme, ettei se kovin kaukanaakaan gospelista ollut.

kaksi valoa puuttui.

Siinä sitä oltiin, joukko oli hajonnut. Siirryin moottoritien laitimmallesi kaistalle ja hiljensin nopeuden rekkaliikenteen tasolle. Se on yleensä auttanut, varsinkin jos jälkeensä jääneet pyrkivät itse ottamaan karkulaiset kiinni. Tällä kertaa Mikaa ja Esaa ei alkanut näkyä.

Pysähdyimme seuraavalle huoltoasemalle ja tähystelimme samalla moottoritien liikennettä. WhatsApp-viestiin ei tullut vastausta. Olimme huolestuneita, mutta päätimme jatkaa matkaa. Olisi ollut toivotonta löytää heidät haravoimalla Saksan teitä. Jatkoimme kahdella pyöräkunnalla Bremeniin. Siellä etenimme kymmenen kilometrin ruuhkaosuuden 35 asteen helteessä. Siitä selvittiin jonojen välissä pujotellen, mutta neste-hukka huoletti.

Seuraavalla huoltoasemalla saimme vihdoin viestin Mikalta ja Esalta. He olivat vielä meidän ohittamamme ruuhkan takana. Ruuhkasta voipuneena me päätimme jatkaa matkaa kohti Kamerikia. Illan suussa tulimme Hollannin puolelle ja moottoritien pääsimme nostamaan matkanopeuden mukavaan sataankolmeenkymmppiin.

Moottoritien Jukka kiihdytti rinnalle ja näytti tankkia; bensa oli lo-

pussa. Hidastin oikealle kaistalle tähystämään seuraavaa huoltoasemaa. Samassa viereisellä kaistalla vilahti tuttuja selkämerkkejä. Kaksi pyörää jarrutti ja jäi peräämme. Mika ja Esahan ne siinä. Taas oli porukka koossa.

Huoltoasemalla kävimme hieman läpi tapahtunutta. Täytyy tunnustaa, että sain taas ottaa opikseni: letkan vetäjänä minun olisi vain pitänyt katsoa tarkemmin taustapeiliin. Mika ja Esa olivat jääneet liikennevaloihin juuri ennen moottoritietä. Niiden vaihtuessa minä olin keskittynyt etsimään oikeaa ramppia moottoritiele. Ilmeni, että he olivat kääntyneet toiselle tielle.

Loppumatkan ajan pohdin hieman häpeillen toimintaani. Kun edetään vauhdilla, katse kiinnittyy helposti vain edessä olevaan. Rinnalla tai takana tulevat voivat jäädä liian vähälle huomiolle. No, virheistä voi oppia. Ja kerhomme keskeisin sanoma on armo ja anteeksiantamus Jeesuksen kautta.

EMC yhteyttä

EMC-tapahtuman paikana palveli matkailukeskukseksi muutettu maatila. Motoristeja oli kokoontunut eri puolilta Eurooppaa, ja suomalaiset olivat taas hyvin edustettuina. Eri reittejä

EMC:n lauantai-illan tapahtuman oli samalla järjestäjän CMA (Christian Motorcyclists Association) Hollannin 20-vuotisjuhla. Kerholla tuntui olevan hyvät suhteet alueen muihin mp-kerhoihin. Niiden edustajia tuli mukaan juhlaan tuomaan tervehdyksiä ja onnitteluja. Moottori-pyöräkerhojen perinteen mukaisesti toisen kerhon merkkipäivä huomioitiin tuomalla muistolahja, johon on — vastaanottavan kerhon luvalla — kiinnitetty molempien kerhojen tunnukset.

Suomen Gospel Riders luovutti järjestävälle kerholla puheenjohtajamme Mika Saarisen johdolla muistolahjaksi motoristiristin, johon oli stanssattu kerhon tunnusmerkki.

Martti ja De Haar Castle.

Vuonna 2019 EMC Rally järjestetään Englannissa Lenchwood Christian Centerissä Birminghamin eteläpuolella. Nyt, vuoden vaihduttua, kesän reissut ovat jo mielessä. Se tarkoittaa, että ensi kesänä opetellaan vasemmanpuoleista liikennettä.

Toivotaan että saamme taas siellä lauleskella suomalaisia lauluja porukalla ja että tapahtumassa olisi edustettuna yhtä komea rivistö eri kerhojen selkämerkkejä kuin Hollannissa viime kesänä.

Jatkuu

Tuula Tupu Mäkelä
Keuruu

Kun kaikki meni uusiksi

Shalom uvracha! Sanonta on hepreaa ja tarkoittaa rauhaa ja siunausta. Tätä kirjoittaessani olen vielä Israel-tunnelmissa, koska olimme taannoin mieheni kanssa kolme viikkoa Sar El-turneella, avustustehtävissä eräässä Pohjois-Israelin armeijan tukikohdassa.

Mutta palataan vuosikymmenien taakse ja sieltä vähitellen takaisin tähän päivään.

Uskoontulo muutti sisimmän

Tulin uskoon 33-vuotiaana aivan "pystymestä" omassa kodissani. Syöpädiagnoosi ja sitä seurannut hirvittävä kuolemanpelko olivat saaneet minut vihdoinkin huuhtamaan avuksi Jumalaa. Raamattu lupaa: "Avuksesi huuda minua hädän päivänä, niin minä tahdon auttaa sinua ja sinun pitää kunnioittaman minua" (Psalmi 50:15).

Herra kuuli minua, pelasti ja paransi. Päätin, että maksoi mitä maksoi, tällä tiellä haluan pysyä ja palvella Jumalaa. Niinpä elämässäni meni pikku hiljaa aivan kaikki uusiksi. Kun hengellinen kasvu pääsi vauhtiin,

Tupu ja Eppu Mäkelä

aloin muuttua ulkoahjautuvasta sisältöohjautuvaksi. Kun opin kuuntelemaan Jumalaa, esteet kaatuivat yksi toisensa jälkeen.

Uusiin työtehtäviin

Myös ammatit vaihtuivat ihmisläheisemmiksi. Siirryn ensin ATK-suunnit-

telijasta bussi- ja rekka-kuskiksi ja myöhemmin mielenterveystoimijaksi ja sielunhoitoterapeutiksi. Unelmat toteutuivat ja uusia mahdollisuuksia avautui. Taakse jäi särkynyt 15 vuoden avioliitto ja kahden lapsen kahdeksanvuotinen yksinhuoltajuus.

Vuosi 1993 mullisti jälleen elämäni, kun kuvioihin ilmestyi nykyinen

mieheni Eppu. Olin aikoinut elää loppuelämäni yksin, mutta aloin muuttua armahtavaisemmaksi itseäni kohtaan. Vajaan vuoden kuluttua tapamisesta me kaksi epäonnistunutta päätimme suoda itsellemme uuden mahdollisuuden ja menimme naimisiin.

Silloin alkoi toteutua lapsuuden unelmani ajaa rekkaa Venäjälle. Meillä oli asiasta täsmälleen sama näky. Yli seitsemän vuotta ajoimme yhdessä Venäjällä ja sen jälkeen yli neljä vuotta Euroopassa. Saksassa asuimme neljä vuotta asuntovaunussa.

Moottoripyöräilyn pariin

59-vuotiaana jouduin uuden haasteen eteen, kun rakas Eppu-ukkonni ilmoitti hankkivansa moottoripyörän, kun pääsee eläkkeelle. Siihen oli tuolloin vuosi aikaa. Apua, sehän oli minunkin unelmani! En kuitenkaan osannut ajaa, ja tarakalle en halunnut — liioin enkä "lehdelle soittamaan".

Ei auttanut muu kuin mennä kiireesti ajotunneille ja sitten kevarin ostoon. Eppu-parka oli

repiä pelihousunsa, kun vaappuen yritin selvittää Kymconi kanssa, eikä hänellä ollut vielä ajopeliä ollenkaan. Seuraava kesä olikin sitten jo täynnä onnea. Saimme huristella yhdessä, minä Rebelillä ja Eppu Intruderilla. Vuoden kuluttua vaihdoin Rebelin Jammu 535:een. Tykkäsin siitä, pyörä oli juuri minulle sopiva.

7xSF-huoltoautokuskina

Nyt yli seitsenkymppisenä seniori-titteli tunnetaan hyvältä, ja pyörät ovat taakse jäänyttä elämää (tätä ei Eppu osaltaan allekirjoita). On ollut hienoa saada olla huoltoauton kuskina kahdella 7xSF -kiertueella. Viime kesänä ryhmä kolme hirtautui hyvin yhteen. Särmiäkin hiottiin, välillä pyydettiin ja annettiin anteeksi. Opimme toisiltamme keskinäistä kunnioitusta.

Gospel Riders -kerhon kuvioissa joku alkoi kutsua minua Tupuksi. Tykkään siitä nimestä, tunteen oloni kotoisaksi ja koen kuuluvani hyvään porukkaan. Ajoliivissä-nikin lukee tietysti Tupu.

Sielut kuntoon

Tästä pääsenkin viimeimpään haasteeseeni, itseeni. Seurakunnan diakonin tehtävä sai minut hakeutumaan sielunhoitoterapeutin koulutukseen. Se tiesi kolme vuotta oman elämän prosessoinnin parissa, lapsuudesta alkaen aina tähän päivään.

Lopputuloksena on se, että näen itsessäni edelleen paljon kasvun varaa. Sanoaan, että tieto lisää tuskaa, ja juuri niin on käynyt. Mutta kun suostuu tulemaan omaksi itsekseen, se mahdollistaa avun vastaanottamisen. Jeesus ei tullut parantamaan terveitä vaan sairaita, niitä jotka tarvitsevat sitä. Myös Gospel Riders -kerhon puitteissa olen saanut kahtena kesänä palvella ihmisiä tällä saralla.

"Katso Kristus kadulla kulkee, hän kurjinta tervehtää, ohi ei käy, vaan vierellensä jää". Näiden laulun sanojen saattelemana: mennään rohkeasti eteenpäin!

Jatkuu

Ovatko navigaattorin asetukset kohdillaan?

Sunnuntaina puolilta päivin lähdimme ajelmaan Hollannista kohti Saksaa ja Travemündend laivarantaa. Neljän pyörän letkamme kasvoi yhdellä, kun espoo-laiset Kari ja Hanne liittyivät seuraamme. Mika oli nähnyt edellisiltana vaivaa reitin suunnittelussa ja ohjelmoinut navigaattorinsa valmiiksi. Minäkin näppäilin lähtiessä navigaattoriini laivarannan osoitteen, mutta matkalla minun ei tarvinnut kiinnittää asiaan sen kummempin huomiota. Letkassa oli hyvä ajella, kun vain huolehti näköyhteyden

säilymisestä.

Ensimmäisellä tauko-paikalla tuli puheeksi etäisyys Travemündeen. Vilkaisin navin lukemaa ja ohoh, vielä yli 900 kilometriä! Koko matkanhan piti olla vain viisi ja puolisataa kilometriä. Mitähän reittiä navi nyt ohjaa? Tarkistin, onko välttä moottoriteitä -toiminto unohtunut päälle, mutta se ei selittänyt asiaa. Seuraavalla tauko-paikalla vertailimme taas navien lukemia. Muilla näytti pari-kolmesataa kilometriä, minulla yli 500 kilometriä enemmän. Mystinen juttu!

Kun tutkailimme tarkemmin navin ehdotamia reittejä, huomasimme, että minun navini olisi ajattanut Kööpenhaminaan ja sieltä takaisin Travemündeen yli 500 kilometrin mutkan jälkeen. Ongelman syyksi paljastui navissa päällä ollut välttä u-käännöksiä -asetus. Pienen säädön jälkeen matka jatkui ja sen loppuosa meni yön pimeydessä, kunnes kolmen aikaan aamuyöllä pääsimme Suomeen lähetevalle laivalle.

Navigaattorin asetuksen tärkeydestä tuli taas uutta kokemusta. Tämä

kommellus ei aiheutunut harhaan ajoa, koska liikuimme porukalla ja oma reittiopastukseni oli niin karkeasti — yli 500 kilometriä — pielessä muihin verrattuna. Pienemmät navigointivirheet ovat joskus aiheuttaneet ylimääräistä ajelua.

Elämän koordinaatit ja reittiasetukset

Tästä kokemuksesta tuli mieleen, miten se soveltuu muuhun elämään. Joskus tavoite on oikea, mutta elämän aikana tehdyt valinnat ohjaile-

vat sivureiteille. Ylimääräisiä mutkia tulee tehtyä. Toinen vaihtoehto on se, että oikeita koordinaatteja ei tunnu löytyvän, jolloin matka menee harhailuksi ja määränpäättäjät joutuvat tarkistelemaan.

Itse löysin elämäni oikeat koordinaatit vasta 36 vuoden iässä, parikymmentä vuotta sitten. Silloin tartuin Raamatun lupaukseen "Sitä, joka tulee minun luoksesi, minä en ikinä heitä ulos." Tältä pohjalta suosittelun lämpimästi jokaiselle elämän navigaattorin koordinaateiksi ja reittiäsetukseksi sano-
maa, joka löytyy GR-kerhon julkaisemasta Mo-
toristiraamatusta. Sieltä löytyy myös Psalmin 119 luvun jae 105: "Sinun sanasi on jalkojeni lamppu ja valo minun polullani." Psalmin kirjoittamisen aikaan kuljettiin jalan ja pimeään aikaan tiestä näki vain askeleen kerrallaan. Ohje sopii myös meidän aikaamme ja vauhdikkaampaan me-
noon. Lampun sijaan navigaattori ohjaa suuntaa. Suosittelen lämpimästi näitä navigointiohjeita.

Tule mukaan mukavaan porukkaan Gospel Riders -moottoripyöräkerhoon!

www.gospelriders.fi/jaseneksi

Juhani Laaksonen
Helsinki

Satula kuin saarnatuoli

Nimeni on Juhani, olen 60-vuotias ja kuulun Stadin Gospel Ridersiin. Matkajuhtanani on ollut joitakin vuosia BMW R 1200 GS. Vaikka "isä mopon päälle jo lapsena nosti", Gessu on vasta toinen oma pyöräni. Se on osoittautunut monelta osin suureksi vanhuuden iloksi.

Kesällä 2015 teimme vaimoni Pirjon kanssa Gessulla ikimuistoisen "saarnatuolimatkan" Etelä-Norjaan. Kohteena oli luonnon muovaama kalliokieleke nimeltään Preikestolen (suomeksi Saarnatuoli). Tältä saarnatuolilta on huikaiseva näkymä Lysefjord-vuonolle. Meren pintaan on matkaa vaatimattomat 604 metriä — suoraan alaspäin.

Matka sai minut fundeeraamaan, millainen saarnatuoli moottoripyöräni on, millaista siinä saarnaaminen on ja mitä saarnan valmistelu vaatii. Vaikka olen vain tällainen maallikko, olen muutaman kerran saanut ihan oikeaankin saarnatuoliin kiivetä Saanaa julistamaan.

Mars matkaan

Ennen kuin lähdimme matkaan, sitä oli valmisteltu jo hyvän aikaa. Niinhän oikean saarnan kanssa toimitaan. Kävi kuitenkin niin, että yksi asia jäi aivan viime tintaan — polttoaineen tankkaaminen. Lisäksi ajoitin hermostuksissani

Pitkä matka saarnatuolille.

Turun motarilla Lohjan kohdalla huoltoaseman ohi. Seuraavat asemat olivatkin sitten "kiven takana". Minulla oli muistissa vanhan tien huoltamat, joista moni oli uuden tien tultua autioitunut.

Näin voi saarnaa valmistellessakin käydä. Monta asiaa on mielessä ja paljon olisi sanottavaa, mutta on pidettävä kirkkana mielessä, että voiman lähde löytyy Raamasta ja Pyhän Hengen johdatuksesta.

No, huoltamo löytyi lopulta ja ihan kirjaimellisesti "viime tipalla". Matka pääsi onnellisesti jatkumaan Naantalintauttasatamaan.

Jännittävä hetki

Lauttamatkan jälkeen jatkoimme levänneinä Kapelskäriin, Ruotsin länsirannikolle. Edessä oli kevyt rautaperäjä.

Matka Norjan itärannikolle Hjorteniin taittui päivässä. Saarnan valmistelussa tämä on se tylsin vaihe. Ajatukset on puserrettava tekstin muotoon.

Norjan puolella oli sitten edessä Saarnatuolille nousu. Se oli jännittävä hetki, kuten oikeaankin saarnatuoliin nouseminen on aina. Norjan tiet ovat mutkaisia ja kapeita. Loppunousu tehtiin jalan. Vaikka Gessu hoiti matkan aikana hyvin nousut ja laskut, viimeinen etappi oli sillekin tekemätön paikka.

Parin tunnin kipuilemisen ja hikoilun jälkeen edessä oli tuo kuuluisa kalliokieleke. Siellä, huikkeissa korkeuksissa, katsoin ympärilleni ja ihmetelin, mitä minulla voisi olla saarnattavaa kuuliijoilleni. Luojan luoma luonto kylpi auringon valossa. Pilvet lipuivat ohiviälillä ylhäällä ja välillä niin alhaalla, että ne peittivät meidät sisäänsä.

Asian ydin

Preikestolenilla kokemani sanattomuuden tunne on myös saarnaamisen siunaus. Saarnaaja ei ole saarnatuolissa omissa nimissään eikä voimissaan, vaikka onkin omassa persoonassaan. Ennen kaikkea hän on välittämässä evankeliumin sanomaa Luojan armosta. Siitä armosta, joka on annettu meille

Saarnatuolilla pilvensyleilyssä.

Luojan luomaa luontoa Saarnatuolilta nähtynä.

ihmisille Herramme Jeesuksen Kristuksen sovitustyön kautta. Se on tarkoitettu myös saarnaajalle. Saarnatuolissa hänkin saa olla hoidettavana.

Kun istun Gessun selkään, tunnen olevani saarnatuolissa. Custom-kaverit joskus leukailevat, että Gessun selkään ei istuta, sinne kiivetään lähinnä tikkailla. Siinäkin mielessä se muistuttaa oikeaa saarnatuolia.

Kun ajan liikenteen vi- linässä Gospel Riders -merkki selässä, julistan samalla evankeliumin sanomaa ympäristöön. Näin vanhemmiten on

moottoripyörän selässä "saarnaaminen" muodostunut entistä enemmän hiljaiseksi mietiskelyksi ja rukoukseksi.

Tie vie sinne, minne Herramme ja Vapahtajamme on mennyt valmistamaan meille tallipaikkaa.

HOTMOTOR.FI
TOURING BIKES
ISOT MOOTTORIPYÖRÄT
Etelä-Pohjanmaalta
www.hotmotor.fi
Puh. 050 327 3910 | janne.taka@hotmotor.fi
JT-LAITE OY YLISTARONTIE 17, 61400 YLISTARO

HOTMOTORshop
MOTORCYCLE EQUIPMENT
www.hotmotorshop.fi

VERKKOKAUPPA MISTÄ LÖYDÄT KAIKEN MITÄ TARVITSET!
Tarvike- ja varaosamyynti:
Puh. 045 858 6710 | markus.latvanen@hotmotor.fi

Gospel Riders -tapahtumat
www.gospelriders.fi

"Kuin kotiin tulisi"

Olipa kyseessä kokous/koulutus, asiakastilaisuus tai perhejuhla -me räätelöimme tilaisuuden vastaamaan toiveitanne.

- Majoitus
- Juhlapalvelut
- Kokouspalvelut
- Tilausravintola
- A-oikeudet
- Tapahtumat
- Camping

AIKON KARTANO
VITASAARI
Muirunlahdentie 165, Viitasaari
Puh. 014 572 000
info@aikonkartano.fi, www.aikonkartano.fi
facebook.com/aikonkartano

Juha Paronen
Lahti

Moottoripyörällä, suksilla ja musiikin tahdissa

Minulla on ollut hyvin mielenkiintoinen elämä, josta ei ole puuttunut erilaisia käännteitä. Ehkäpä juuri siitä syystä olen joutunut kokemaan myös masentavia takaiskuja eri elämänalueilla. Pääsääntöisesti olen kuitenkin ollut oikeissa paikoissa oikeaan aikaan ja olen uskaltanut tehdä valintoja. Kaikki ei aina ole mennyt putkeen ja joitakin valintoja olen myös syvästi katunut, mutta "oppia ikä kaikki". Pääasia on, että voin kasvaa Jumalan lapsena ja ihmisenä.

Uskoantulo vei musiikin pariin

Paras asia elämässäni tapahtui maaliskuussa 1978. Koin, etten ole matkalla taivaaseen ja tarvitsen syntieni sovituksen. Uskoin evankeliumin, luovutin elämäni Jumalan käsiin ja vastaanotin Jeesuksen sovitusyön omalle kohdalleni. Silloin nimeni kirjoitettiin Elämän kirjaan. Löysin elämälle tarkoituksen ja suunnan. Sain lapsenomaisesti uskoa ja luottaa siihen, että kaikesta huolimatta Herra haluaa johdattaa vajavaista ja

Juha Paronen on tuttu näky GR:n musiikkitilaisuuksissa

kompuroivaa ihmistä.

Olen havainnut, että pysyttelemällä lähellä Herraa, voi selviytyä vaikeistakin asioista ja ongelmista. Joku voisi väittää, että Jumala on populistisi, sillä hänellä on yksinkertaisia ratkaisuja meidän monimutkaisiin ongelmiimme. Läpi Raamatun näyttäisi kulkevan punaisena lankana ajatus: usko ainoastaan!

Seurakunnassa, johon liityin, suuntauduttiin voimakkaasti musiikkiin ja niinpä minäkin ostin elämäni ensimmäisen kitaran. Sittemmin olen laulanut erilaisissa kuoroissa ja myöhemmin perustin oman JP Gospel

Bandin, jossa esiinnyin trubaduudiperiaatteella tai erilaisilla kokoonpanoilla seurakuntien, kerhojen ja muiden toimijoiden tilaisuuksissa sekä festivaaleilla. On innostavaa ja palkitsevaa tehdä omia biisejä, joiden sanoitukset ovat pääosin Raamatusta.

Kaksipyöräisten maailmaan

Ostin ensimmäisen moottoripyöräni kesällä 2004. Niitä on vuosien varrella ollut neljä kappaletta. Liityin samaan aikaan Gospel Riders -moottoripyöräkerhoon ja

olen ollut mukana alue-toiminnassa sekä yhdistyksen hallituksessa.

Evankelioinnin edellytykset laajenivat moottoripyöräilyn myötä huomattavasti. Yhden miehen orkesterin soittosetti kulkee tarvittaessa pyörän mukana. Yhteiset alueelliset ja valtakunnalliset kokoontumisajot sekä vierailut leireillä kuuluvat kesän monipuoliseen ohjelmaan. Moottoripyöräily kasvattaa vastuullisuutta liikenteessä ja ennakoivaa ajoitusta. Tämä piirre siirtyy myös ratin taakse, joten soisin kaikkien autoilijoiden olevan myös motoristeja.

Tornista monttuun vauhdilla

Harrastin mäkihyppyä kuusivuotiaasta 26-vuotiaaksi.

Syksyllä 2015 aloitin uudestaan nuoruuteni intohimon, mäkihyppyharrastuksen, 38 vuoden tauon jälkeen. Siitä alkaen olen osallistunut veteraanisarjojen kilpailuihin. Anssi Koivurannan entisillä Fischer-suksilla olen hypännyt reilut

lutilanteiden yhteydessä on syntynyt lukuisia uusia ystävyssuhteita. Hyvä puoli on myös liikunta ja painon pysyminen lähes nuoruusvuosien tasolla.

Suosittelen kilpaurheiluharrastusta kaikille, sillä se motivoi liikkumaan enemmän kuin pelkkä kuntourheilu. Kesäksi vaihdan vähemmän riskialttiiseen lajiin, moottoripyöräilyyn, sillä en juurikaan hypää muoveilla. Yritän olla

– Vanhempanakin voi aloittaa kilpailuharrastuksen, toteaa Juha Paronen.

kolme vuotta tähän päivään asti. Punainen hypypuku on Janne Ahosen kaudelta 2017.

Harjoitusten ja kilpai-

harrastukseni puitteissa Kristuksen kirje, sillä tiedän, että Isä, Poika ja Pyhä Henki vaikuttavat aina siellä, missä olen.

Kari Laiho
Hämeenlinna

Pyhiinvaellus moottoripyörällä

Pyhiinvaellus on vanha kristittyjen tapa etsiä yhteyttä Jumalaan, ja samalla se on ilmaus vaeltajan omasta uskosta Luojaan. Aikojen saatossa tapa lähtee pyhiinvaellukselle väheni ja pääsi lähes unohtumaan. Viime aikoina se on taas alkanut herätä henkiin, ehkä aikamme tehokkuuden korostamisen ja kiireen vastapainona.

Pyhiinvaellukselle voi lähtee yksin tai yhdessä. Vaeltaja voi monella tavalla: kävellen, pyöräillen, veneellä matkaten tai oman valinnan mukaan — vaikka moottoripyörällä. Pyhiinvaellukseen kuuluu olennaisena

Matkan varrella pidettävillä tauoilla voi vaihtaa ajatuksia ajokeista ja matkasta. Ajelu on Gospel Riders -kerhon Hämeenlinnan alueen toimintaa.

kiireettömyys ja rukous, mutta myös keskustelut matkakumppanien ja matkan varrella kohdatavien ihmisten kanssa.

Tällä hetkellä suomalaisille motoristeille tun-

netuin pyhiinvaellusreitti Hämeen Härkätie ja Nylon Bull -pyhiinvaellusmatka sitä pitkin Hämeen linnalta Turun tuomiokirkolle. Reitti kulkee viitoitettuja teitä pitkin

ja on noin 170 kilometrin pituinen.

Hämeen Härkätie on nykyään pääosin asfalttietä. Hiekkatietä on eniten Rengon alueella. Moni motoristi välttää

Hämeen Härkätien tunnus on härän pää.

hiekkatietä, mutta Härkätieellä kulkija voi oppia ajamaan niitä. Härkätien luonteeseen kuuluu ajaa rauhallisesti ja rukoillen, PeeTee Juntumaan sanoin: "Motoristin kypärä on 'maailman pienin rukouskammio'". Pyhiinvaellusmatka tarjoaa sen käyttöön hyvän mahdollisuuden.

Varaa siis ensi syyskuun ensimmäiselle lauantaalle aikaa ja tule ajamaan pyhiinvaellusmatka moottoripyörällä. Vuoden 2019 ajelu on jo 17. kerta. Seuraa Gospel Riders -kerhon toimintakalenteria. <https://www.gospelriders.fi/toimintakalenteri/>

Alpo Huhtala
Kokkola

Uusi elämä ja uusi penkki

Minulle oli muodostunut pyhäkoulussa, rippikoulussa ja ehkä koulussa-kin käsitys, että on olemassa Jumala. Muistan, että nuoruudestani asti aina joskus ajattelin, että Jumala on, ja minä uskon häneen. Nämä ajatukset eivät kuitenkaan antaneet minulle minkäänlaista voimaa eivätkä vaikuttaneet elämääni. Niin tapahtui vasta, kun tein tietoisien päätöksen seurata Jeesusta.

Kun olin teini-ikäinen, paikkakuntamme nuorison keskuudessa oli hengellistä herätystä. Meitä baareissa ja tansseissa kulkevia nuoria kutsuttiin mukaan heidän joukkoonsa. Minun osaltani se jäi siinä vaiheessa, elämä jatkui entisellään. Jossain vaiheessa mukaan tulivat alkoholi ja tupakka, jotka eivät mitenkään parantaneet elämää.

Yllättävä herääminen

Tulevan vaimonikin löysin tanssipaikalta. Muutaman vuoden kuluttua menimme naimisiin ja meille syntyi kaksi lasta.

Alpo Huhtala ajaa ensikesänä BMW R1150 GS:llä.

Työpaikkani oli suhteellisen hyvä ja saimme rakennettua heti nuorena omakotitalon.

Kului taas muutamia vuosia, kun kuulimme erikoisia uutisia: ystäviämme oli tullut uskoon. Jossain vaiheessa vaimolleni tuli suuri tarve löytää sama usko, jonka ystävät olivat kokeneet. Lähdimme sitten eräänä iltana näiden ystäviemme luo.

Muutama aviopari oli kokoontunut yhteen uskonasioiden merkeissä, ja he kertoivat meille kokemastaan. Minä vetäydyin hieman sivuun ja polttelin keittiössä hermostuksissani tupakkaa ketjussa. Vaimoni halusi silloin heti tulla uskoon ja niin ystäviemme rukoukset olivat hänen puolestaan. Tapahtuma vaikutti kuitenkin minuunkin voimakkaasti. Sanoin jo yöllä vaimolleni, että minäkin haluan löytää Jeesuksen.

Sisälle uskaan

Oli erikoista, että heti

seuraavina päivinä tuon tapahtuman jälkeen hiemoni alkoholiin ja tupakkaan loppui. Minulla ei ollut voimaa lopettaa niiden käyttöä, eikä ehkä halukaan, mutta siihen ne jäivät.

Kahden viikon kuluttua oli samanlainen tapaaminen ystävien kanssa, ja siellä sitten rukouttiin minunkin puolesta.

Usko Jeesukseen on antanut voimaa elämän eri alueilla ja johdattanut meitä perheenä. Se on antanut meille lupauksen iankaikkisesta elämästä taivaassa.

Liityimme sitten paikalliseen seurakuntaan,

jonka koimme omaksi paikkaksemme. Olemme sen jälkeen olleet mukana erilaisissa tehtävissä ja olemme edelleen. Eläkkeelle päästyäni tehtävät seurakunnassa ovat vain lisääntyneet.

Gospelriderien joukkoon

Nuoruusvuosina minulla ei ollut koskaan moottoripyörää. Mopo kyllä oli ja ajoin paljon, koska asuimme sivukylällä. Sieltä piti päästä kirkolle, jossa olivat baarit ja muu nuoriso, jota kaipasinkin. Moottoripyörät alkoivat kiinnostaa jossain vaiheessa, kun seurakuntamme Gospel Riders -veljet kiersivät maita ja mantuja ja kertoivat juttuja.

Keväällä 2013 yhden GR-veljen Honda Revere 650 -moottoripyörä oli myynnissä moottoripyöränäyttelyssä. Ostin sen, ja ajokorttihan minulla oli jo olemassa. Ajaminen alkoi sujua ihan hyvin, vaikka edellinen pyörä oli mopo, ja siitäkin oli jo 45 vuotta.

Kovin suuria ajomääriä ei ole tullut kerättyä kesäisin, koska vaimoni

ei ole mukana pyörämatkoilla. Seurakunnan tehtävätkin rajoittavat hieman. Riparileireillä olemme kiertäneet porukalla lähialueella, ja joi-takin muitakin reissuja olemme tehneet. Pisimmät niistä Lappiin, Vi-roon ja Ruotsiin.

"Tarvitsen uuden satulan"

Jossakin vaiheessa olin alkanut puhua veljille, että tarvitsisin kyllä uuden penkin pyörään, kun se on vähän epäsopiva minulle. Oikeastaan halusin vain vaihtaa pyörää. Katselin aina joskus myytäviä pyöriä netistä ja kyselin veljiltä, mikä olisi hyvä.

Syyskuussa 2018 tuli kokkolalaisessa autoliik-keessä myyntiin BMW 1150 GS, jota menin katsomaan. Muutaman päivän mietin, rukoilin asian puolesta ja puhuin vaimonikin kanssa. Niin sitten ostin sen pyörän. Ennen talven tuloa ehdin ajella sillä vain vajaan kuukauden, ja erittäin hyvältä tuntuu. Myös penkki sopii minun takapuolelleni! Ensi kesää odottelen innolla, että pääsen taas tien päälle.

Palvelevaa majoitusta Kokkolassa läpi vuoden!

★★★★★ DELUX HOME

Villa Romantica

Booking.com
airbnb

2hh parivuoteella
2hh kahdella erillisellä vuoteella
Koko talo 5 lle hengelle
sis. keittiön, saunan, olohuoneen
Ilmainen netti!

Motoristeille 10% alennus!

★★★★★
www.villaromantica.fi
Varaa majoitus Kokkolasta
puh. 0400 562088 (ReijoR)

www.veljeksetjarvela.fi

AAA

- Lippikset
- T-paidat
- Käsineet
- Työvaatteet
- Teollisuuspyyhkeet

Juha Järvelä
0400 580 209
Matti Järvelä
0400 849 752

Veljekset-Järvelä Oy

- LAATUA, PALVELUA AITOA -

SERITEC

Yritykset, yhdistykset, urheiluseurat!

Teemme ja toimitamme korkealaatuiset:

- yrityslahjat ja -tekstiilit
- brodeeraukset
- silkkipainatukset
- siirtokuvat
- suurvatuulosteet
- röllit
- kyltit, opasteet, teipit ja tarrat
- messuosastot

PYYDÄ TARJOUS!
Seritec Oy | Ahertajantie 2, 67800 KOKKOLA
Puh. 029 0011 400, gsm 044 2768 005
www.seritec.fi, info@seritec.fi

VALU

SOLID DIGITAL FOUNDATION.

Tavallisena tallaajana korkeammassa palveluksessa

Jukka Parkkinen
Kuusankoski

Sairastuin vuonna 2005, ja aluksi minulla epäiltiin MS-tautia. Olin usein sairaalassa, kerran halvaantuneena, kun jalat eivät kantaneet, tai kun mentin kuuloni. Kerran tulehdusarvot nousivat yli kolmensadan. Lääkäri kertoi, että elämän ja kuoleman raja on laskettavissa tunneissa. Muistan myös sen kerran, kun hoitajat tulivat huoneeseeni päällään asut, jotka toivat mieleen avaruusaluksen henkilökunnan. Olin eristyksissä. Olin valmis kuolemaan, en jaksanut enää. Vaikeinta vaihetta kesti kolme vuotta. Kävelin ulkona talviaikaan vain yhden kerran. En silti pelännyt. Vain harvat kävivät tapaamassa minua sairausvuosina. Kaksi tosi ystävää, Sakke ja Kari kävivät.

Tiesin, että Jumala on kanssani. Hahmotan hänen läsnäolonsa elämänsäni alkaneen pyhäkoulusta ja poikakerhosta sekä äitini, kummini ja mummon rukouksista. Ne ovat kantaneet. Kun ennen rippikoulua Jumala tarjosi elämäni lähempää yhteistyötä, vastasin kyllä.

Rauhallisuuteeni vaikutti paljon myös se, että vielä terveenä ollessani olin saanut kolmelta eri henkilöltä eri kaupungeissa sanasta saanaan samanlaisen viestin. Viestin tuojat pyytelivät hieman anteeksi asiaansa, mutta sanoivat, että heidän piti tulla kertomaan se: Vaikeat vuodet ovat edessä. He kertoivat myös, että Jumala kiittää minua siitä, että olen ollut vähässä uskollinen. Lopuksi heillä oli vielä lupaus: Minä selviän.

Jukka Parkkinen on yksi Gospel Riders -moottoripyöräkerhon perustajista.

Maailman paras viheltäjä

Vuonna 2017 otin vastaan haasteen pitää konsertti ilman minuuttikaan taukoa, viheltää musiikkia yli kolmen työpäivän verran. Tiesin että tehtävä oli vaativa. Sairauteni yksi diagnoosi oli se, että kun sydämen syke nousee, elimistö tarvitsee lisää happea. Minulle käy kuitenkin päinvastoin. Kun happea pitäisi tulla lisää, happisaturaationi laskee.

Vihelsin kuitenkin tv-ohjelmassa Tähän aikaan ensi vuonna uuden maraton-maailmannäytöksen 25 tuntia ja 42 minuuttia. Monta kertaa keho alkoi puuttua hapen

puutteesta, mutta selvisin. On mukava sanoa, että on tehnyt jotakin, mihin kukaan toinen ihminen ei ole pystynyt.

Jumala toimii edelleen

Raamatussa kerrotaan Jeesuksen lähettäneen opetuslapset hoitamaan ja parantamaan. Samaa

palvelutehtävää minäkin olen saanut tehdä. Jumalan palveleminen on toisten auttamista, esimerkiksi sairaiden ja yksinäisten. Lahjat ovat moninaiset, yksi profetoi, toinen tekee ihmeitä ja parantaa.

Kun Jumala lähettää, on turvallista kohdata ihmisiä sairauksineen ja pelkoineen. Kyse ei ole omasta hyvyydestä tai viisaudesta taivaallisissa asioissa. Vajavaisena ihmisenä saan turvata armoon, ja elää Jumalan lapsena. Se mahdollisuus on tarjolla jokaiselle ihmiselle.

Olen nähnyt, kuinka Jumala toimii elävässä elämässä. Se ei ole satukirjan tarinaa, vaan todellisuutta, joka nousee uskosta. Halvaantunut on lähtenyt kävelemään. Syöpä on poistunut. Tavallinen ihminen uima-altaan reunalla on saanut sanoa: minäkin uskon. Jumalan hyvyys vetää ihmisiä Jeesuksen puoleen.

Vain Jeesuksen yhteydessä ihminen saa tulla siksi, joksi Jumala on hänet luonut. Minäkin kelpaan hänelle, vaikka olen vain viheltäjä ja henkilö, joka kaipaa rukousta, keskustelua Luojan kanssa. Jokainen päiväni alkaa kiitoksella. Kun hän ohjaa askeleitani, se on kaikkein parasta.

GOSPEL RIDERSIN TUKEMISTA
JO VUODESTA 2019

FITEK Oy

EMC RALLY 2019

'Victory in Surrender'

1.- 4. elokuuta 2019

Lenchwood Christian Centre,
Evesham, UK

Kristillinen kirjadivari ja verkkokauppa

www.kkjk.fi

0500 597 487

- Ilmalämpöpumput
- Ilma-vesilämpöpumput
- Maalämpöpumput
- Poistoilmalämpöpumput
- Lämmöntalteenotto LTO
- Aurinkolämpö
- Aurinkosähkö

Lämpöä jopa
-35 C pakkasesta

Tilaa ilmainen esittely kotiin!

Energiaa koko vuodeksi!

Omakotitaloista aina isoihin 100kW ratkaisuihin.

LÄHIENERGIAA

**KYLMÄ- JA KUUMAHUOLTO
MATIKKA OY
KODINKONEHUOLTO**

Myllyvainiontie 33, Lempäälä
vmatikka@kolumbus.fi, www.vmatikka.fi
Puh. 0400 628 870, 03 375 2484

**25 VUODEN
KOKEMUKSELLA**

"Et sinäkään kaikkea purematta niele."

**Hammaslääkäri
Jukka Ikonen
MIKKELI**

HIETALAHTI JA POJAT OY

TOIMITTAA BETONISTA

- TEOLLISUUSHALLIT
- MAATALOUSELEMENTIT
- VÄESTÖNSUOJAELEMENTIT
- BROILERHALLIT
- ASUINRAKENNUKSET

Hietalahdentie 46, 69510 HALSUA

puh 06 860 5000 keskus
fax 06 860 5070
hp@halsua.fi
myynti@halsua.fi
www.hietalahtijapojat.fi

Reijo Ruotsalainen
Kokkola

Uusia suunnitelmia

Ihminen mieltää kevään elämän alkamisen ja uuden kasvun ajaksi. Motoristeille kevät tarkoittaa sitä, että pyöriä ruvetaan kiillottamaan ja ruuvaamaan entistä tiuhempaan uutta ajokautta varten. Ihminen — varsinkin täällä Suomessa — herää talvihorroksestaan kuin karhu. Aistit valpastuvat, ja maantien kutsu vetää nopeimpia baanalle viimeistään huhtikuussa.

Myös gospelriderit tähyävät tulevaan kesään ja ajokauteen. Suunnitelmia on talven aikana tehty ja ajoreittejä suunniteltu, kuka kotimaahan, kuka ulkomaille.

7xSF loppui vuoteen 2018

Menneinä vuosina suuri osa gospelridereista on ollut mukana Gospel Riders -kerhon 7xSF -kiertueilla. Useille ne ovat olleet kesän kohokohtia. Kolme viikkoa pyörän päällä kiertämässä Suomea maailman parhaan asian, evankeliumin, tiimoilta antoi tyydytystä sielulle. Taas jaksaa talven pitkät illat.

Monet ovat surreet tämän kerholaisia yhdistäneen tapahtumasarjan loppumista. Niinpä on herännyt kysymys: miten jatketaan? Oliko se tässä, vai olisiko vielä jotain tehtävissä. No on!

Operaatio 7 kaupunkia

Moni gospelrideri haluaa edelleen evankelioida maattamme moottoripyörän selästä. Tämä lehti on täynnä kertomuksia siitä, että motarin satulakin voi olla kuin saarnapöytä. Meille 7xSF-tapahtuman vetäjille on jäänyt aiemmilta vuosilta se käsitys, että monilla paikkakunnilla halutaan meidät paikalle vieläkin, ja yhä uudelleen. Ja

Gospel Riders -kerho saapuu Järvenpään 28.-30.6.2019 operaatioon 7 kaupunkia.

mikä ettei, kyllähän me tulemme.

Operaatio 7 kaupunkia tarkoittaa sitä, että mukaan haluavat motoristit kokoontuvat viikonlopuksi samaan kaupunkiin. Ensimmäinen kaupunki, johon kokoontumme, on Järvenpää. Ajankohta on juhannuksen jälkeinen viikonloppu, 28.-30.6.2019.

Järvenpäässä tavataan

Järjestämässämme operaatiossa olemme pitäneet tärkeänä sitä, että seurakunnat toimivat yhdessä oman paikkakuntansa parhaaksi. Gospel Riders on yhteiskristillinen mp-kerho, ja näin ollen tämä on luontevaa yhteistyötä. Siksi on hienoa, että Järvenpää on kutsunut meidät paikalle Puistobluen -tapahtuman aikaan.

Suunnitelmien mukaan tulemme Järvenpään perjantaina. Soitamme eri puolilla kaupunkia musiikkia ja kerromme uskostamme Jeesuskeen. Lauantaina kutsumme ihmisiä illan suu-

reen tilaisuuteen, jossa on puheenvuoroja ja musiikkia monipuolisesti.

Uskomme, että tapahtumasta tulee hyvä. Jos olet moottoripyöräilijä etkä tiedä, mihin menisit viikko juhannuksen jälkeen, niin päräytäpä Järvenpään!

Entä sen jälkeen?

Järvenpään jälkeen seuraava 7 kaupunkia -tapahtuma on todennäköisesti pohjoisessa, Kemin ja Tornion suunnalla, ja ajankohta on elokuu. Näin operaatiomme etenee kahden tapahtuman verran per vuosi. Tapahtumista voi kysellä koordinaattorilta Reijo Ruotsalaiselta yhteystiedot löytyvät alta.

Reijo Ruotsalainen
0400 562 088

reijo.ruotsalainen@gospelriders.fi

Gospel Riders -aluetoiminta Yhteystiedot

Puheenjohtaja

Mika Saarinen, 040 502 2004
mika.saarinen@gospelriders.fi
puheenjohtaja@gospelriders.fi

Varapuheenjohtaja

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
vice.president@gospelriders.fi

Jäsenvastaava

Pekka "Vespa" Vesamäki, 0400 734 240
jasenkirjuri@gospelriders.fi

Taloustoiminta

Pertti "Jawa" Kiukainen, 050 524 2462
pertti.kiukainen@gospelriders.fi
talous@gospelriders.fi

Mediavastaava

Reijo Ruotsalainen, 0400 562 088
reijo.ruotsalainen@gospelriders.fi
media@gospelriders.fi

Kerhotavarakauppa

Eeva Joutsenvirta
materiaali@gospelriders.fi

Kerholehden päätoimittaja

Juhani Partanen
kj.partanen@pp.inet.fi
juhani.partanen@gospelriders.fi

Aluevastaavat

Tiedot alueiden muista vastuuhenkilöistä löytyvät GR:n nettisivuilta kohdasta aluetoiminta: <http://www.gospelriders.fi>

Botnia

(Kokkola, Ylivieska ja Pietarsaari)
Seppo Kauppinen, Kokkolan alue
050 546 0155, botnia@gospelriders.fi,
seppo.kauppinen@jippii.fi
Timo Qvist, Ylivieskan alue,
044 323 0911, qvistet@gmail.com.
Jens Sjöling, Pietarsaaren alue,
050 505 3502, jens.sjolind@multi.fi.

Espoo

Tapio Kyllönen, 0400 262 016
tapio.kyllonen@gospelriders.fi
espoo@gospelriders.fi

Etelä-Pohjanmaa

Timo Nikko, 040 588 9534,
vaasa@gospelriders.fi

Helsinki

Toivo Yrjölä, 050 500 3507
toivo.yrjola@kolumbus.fi
helsinki@gospelriders.fi

Hyvinkää

Anu Enden, 050 566 4974,
hyvinkaa@gospelriders.fi

Hämeenlinna

Marko Koskelainen, 040 847 5487
hameenlinna@gospelriders.fi

Itä-Suomi

Tiina ja Kari Seitoja, 050 352 4805,
tiina.seitoja@gospelriders.fi
parikkala@gospelriders.fi

Jyväskylä

Kimmo Lahtinen, 040 537 8132
jyvaskyla@gospelriders.fi

Kaakko

(Kouvola, Kotka)
Jukka Parkkinen, 044 045 1001,
kaakko@gospelriders.fi

Kainuu

Jani Suontausta, 044 966 5627,
kainuu@gospelriders.fi

Keuruu

keuruu@gospelriders.fi

Lahti

PeeTee Juntumaa, 041 430 3000,
ptjuntumaa@gmail.com,
lahti@gospelriders.fi

Lapland (Lappi)

Ari "Arppa" Savuoja, 0400 946 432

lappi@gospelriders.fi

Lännentie (Lohja)

Jukka Tuomivaara, 0500 972 208
lohja@gospelriders.fi

Mikkeli

Jukka Ikonen, 050 584 2857
mikkeli@gospelriders.fi

Oulun seutu

Ari "Arppa" Savuoja, 0400 946 432
oulu@gospelriders.fi

Pohjois-Karjala

Timo Sund, 044 092 8192
pohjois.karjala@gospelriders.fi

Raasepori

Kaj Klinga, 050 598 2733,
raasepori@gospelriders.fi

Satakunta (Pori)

Minna Järvinen, Satakunta etelä
0400 719 536, minna.jarvinen@
gospelriders.fi, satakunta@gospelriders.
fi, Jarkko Lehtinen, Satakunta
itä 044 982 5740, jarkko.lehtinen@
gospelriders.fi

Savo (Pohjois-Savo)

Martti Olsen, 040 839 3615
pohjois.savo@gospelriders.fi

Tampere

Pekka "Vespa" Vesamäki, 0400 734 240
tampere@gospelriders.fi

pekka.vesamaki@gospelriders.fi

Turku

Hannu Nurmi, 040 537 5270
hannu.nurmi@gospelriders.fi,
turku@gospelriders.fi

Viitasaari

Jarmo Markkanen, 045 889 4284
viitasaari@gospelriders.fi

Gospel Riders Estonia

Guldar Järve, +372 5668 6312

Gospel Riders Espanja

Juan Garcia Martinez
info@yosamotor.com
suomen- ja englanninkieliset yhteydenotot
Susanna Luomavuori,
+34 647 654 462
famoso36@hotmail.com